

retsmøde, hvor der skal tages stilling til, om varetægtsfængslingen kan finde sted i et sammenhængende tidsrum, der overstiger 6 måneder, når sigtelsen angår en lovovertrædelse, som efter loven ikke kan medføre fængsel i 6 år. Er sigtede ikke fyldt 18 år indtræder retten til at være personligt til stede dog allerede i det retsmøde, hvor der skal tages stilling til, om varetægtsfængslingen kan overstige 4 måneder.

På samme måde vil sigtede have krav på at være personligt til stede i det retsmøde, hvor der skal tages stilling til, om varetægtsfængslingen kan finde sted i et sammenhængende tidsrum, der overstiger 1 år når sigtelsen angår en lovovertrædelse, som efter loven kan medføre fængsel i 6 år eller derover. Er sigtede ikke fyldt 18 år indtræder retten til at være personligt til stede dog allerede i det retsmøde, hvor der skal tages stilling til, om varetægtsfængslingen kan overstige 8 måneder.

Hvis varetægtsfængslingen sker i isolation for en sigtelse, som efter loven kan medføre fængsel i 6 år eller derover, vil sigtede have krav på at være personligt til stede i det eller de retsmøder, hvor der skal tages stilling til, om isolation må udstrækkes ud over 8 uger og – i de i § 770 c, stk. 4, nævnte tilfælde – ud over 6 måneder. Er sigtede ikke fyldt 18 år indtræder retten til at være personligt til stede dog allerede i det retsmøde, hvor der – i de i § 770 c, stk. 5, nævnte tilfælde – skal tages stilling til, om isolation kan udstrækkes ud over 4 uger.

Retsplejerådet foreslår desuden, at sigtede får krav på personlig deltagelse i de retsmøder i landsretten, hvor sigtede har krav på, at et kæremål behandles mundtligt, jf. herved retsplejelovens § 767, stk. 4, og § 770 e. Retsplejerådet skal understrege, at der ikke med dette forslag tilsigtes nogen udvidelse af den adgang til at være til stede, som gælder i dag. Hvis landsretten således finder, at en fremstilling vil være forbundet med uforholdsmæssige vanskeligheder, jf. § 767, stk. 4, jf. stk. 1, sidste pkt., og § 770 e, sidste pkt., jf. § 767, stk. 1, sidste pkt., vil sigtede heller ikke efter rådets forslag have krav på personlig deltagelse i retsmødet.

Retsplejerådets forslag indebærer, at sigtede vil have krav på personlig deltagelse i retsmødet i kæreinstansen, hvis der af denne ved mundtlig forhandling (første gang) skal tages stilling til en kendelse, hvorved varetægtsfængsling eller an-

den frihedsberøvende foranstaltning udstrækkes ud over 3 måneder, jf. § 767, stk. 4.

På samme måde vil sigtede have krav på personlig deltagelse i retsmøder i kæreinstansen, hvor denne ved mundtlig forhandling skal tage stilling til en kendelse, hvorved isolation udstrækkes ud over 8 uger eller ud over 4 uger fra den seneste mundtlige behandling af kæremål om forlængelse af isolation, jf. § 770 e.

Retsplejerådet foreslår endelig, at retten skal kunne tillade, at anklageren deltager i et retsmøde om fristforlængelse ved anvendelse af telekommunikation med billede, hvis arrestanten deltager i retsmødet ved anvendelse af telekommunikation med billede, anklagerens deltagelse ved anvendelse af telekommunikation med billede er forsvarlig, og der i øvrigt foreligger særlige grunde.

Retsplejerådets forslag indebærer, at anklageren som udgangspunkt skal være personligt til stede i retten, men at retten undtagelsesvis kan tillade, at anklageren deltager via videoforbindelse, hvis arrestanten også deltager via videoforbindelse. Forslaget er således en udvidelse i forhold til gældende ret, hvorefter retten kun kan tillade, at anklageren deltager via videoforbindelse, hvis arrestanten slet ikke deltager i retsmødet.

Som eksempler på særlige grunde, der vil kunne begrunde, at anklageren deltager i et retsmøde via videoforbindelse, kan ligesom i betænkning nr. 1401/2001 side 531 nævnes, at anklageren har lang rejseafstand og transporttid til retten, at anklageren har måttet træde til med kort varsel, eller at retsmødet forventes at være meget kortvarigt.

Hensynet til en mere hensigtsmæssig ressourceudnyttelse i politi og kriminalforsorg taler for, at de nye regler om videokommunikation ved fristforlængelser kan anvendes så snart, de tekniske og bygningsmæssige forudsætninger er til stede. Retsplejerådet foreslår derfor, at de nye regler træder i kraft efter justitsministerens bestemmelse. En sådan ikrafttrædelsesbestemmelse vil, da afgørelsen om deltagelse ved videokommunikation skal træffes af den enkelte ret, muliggøre en løbende ibrugtagning af videoudstyret i takt med, at dette installeres i den enkelte ret og i kriminalforsorgens institutioner.

Retsplejerådet skal endelige bemærke, at hvis videoudstyret etableres i de enkelte retter, vil de fornødne forudsætninger være til stede for, at de